

Marie Uhlířová:

Paní Uhlířová, rozená Sémová, se narodila roku 1957 v Mostě, přičemž prázdniny často trávila v Mariánských Lázních. Narodila se do velké rodiny, měla 5 sourozenců a prožila šťastné, ale poněkud složité dětství a poté i dospělý život. Žila v poválečném Československu, které bylo ovládané komunisty. Její tatínek, který celý svůj život, ať už za druhé světové války nebo v komunistickém Československu, věřil a bojoval za svobodu a pravdu, paní Uhlířovou i všechny její sourozence vychoval, v co největší svobodě slova a v pravdě jak o režimu, tak o celém světě.

Když naši zemi v roce 1968 obsadili vojáci ze Sovětského svazu, přestože bylo paní Uhlířové pouhých 11 let, chtěla proti Rusům vzdorovat stejně tak jako její tatínek. Zatímco její tatínek se spoustou dalších tajně ničil sovětskou techniku, paní Uhlířová a všichni její spolužáci ze základní školy naházeli do koše všechny učebnice ruského jazyka, aby ukázali, že nesouhlasí s okupací naší země. Přibližně v tomto věku se také paní Uhlířová začala dozvídat více o druhé světové válce a o tom, jak v ní její tatínek figuroval.

Jan Séma, narozen roku 1924 v Kamýku nad Vltavou, byl za druhé světové války v pouhých 18 letech deportován do Salzburgu na nucené práce do továrny Siemens-Schuckertwerke AG. V této továrně vězni vyráběli motory pro německou armádu. V tomtéž roce se pan Séma pokusil z továrny utéct, a to pěšky do Příbrami, kde byl bohužel chycen a poslán zpět. Nevzdal to a roku 1943 se pokusil utéct znovu. Tentokrát s pomocí německého vojáka a jeho manželky se mu to podařilo. Utekl do Francie, kde získal kontakt na partyzánskou skupinu jménem Smrt Fašismu II., ke které se vzápětí připojil. Jednalo se o partyzánskou skupinu koordinovanou především členy Rudé armády.

Pan Séma se s celou skupinou vrátil na území dnešních Čech a Moravy, kde měli za úkol sbírat informace, provádět sabotáže povětšinou na železničních drahách a mostech, koordinovat ostatní odbojové skupiny. Ve válce utrpěl vážné zranění od granátu, které ale nakonec přežil. Tato skupina, jež byl součástí, sehrála

velkou roli převážně v závěrečných fázích války. Když válka skončila, pan Séma musel povinně nastoupit do Mostu na vojnu. Po nástupu komunistů v roce 1948 byl jejich rodinný statek znárodněn. Pan Séma ale ani po válce neztratil odvahu a sílu. Proti komunistům a všem, kteří chtěli lidem sebrat svobodu, vzdoroval, nikdy se jim nepodvolil a odmítl vstoupit do strany KSČM. Ve stejném duchu vychoval i své děti.

Paní Uhlířová se ve svých 18 letech vdala, stala se paní Mrázkovou, odstěhovala se do vesnice Kovářská a měla dva syny. Její muž ale bohužel v průběhu manželství bez jejího vědomí vstoupil do strany KSČM, a jelikož to bylo proti všem jejím přesvědčením, tak to nakonec jejich manželství úplně zničilo. Poté paní Uhlířová zažila několik těžkých let, vše se ale začalo vyjasňovat v roce 1989, kdy komunistický režim v Československu konečně padl. Na paní Uhlířovou štěstí přece jenom čekalo. V roce 2002 se znovu vdala, a to za pana Uhlíře. Spolu se odstěhovali do Prahy, kde spolu šťastně žijí až dodnes. Přes mnohé útrapy, které paní Uhlířová zažila, má celý život jasně nastavené morální hodnoty a sametovou revoluci považuje za obrovské štěstí, na které by se nikdy nemělo zapomenout.

CO TĚ NEZABIJE, TO TĚ POSÍLÍ.